Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

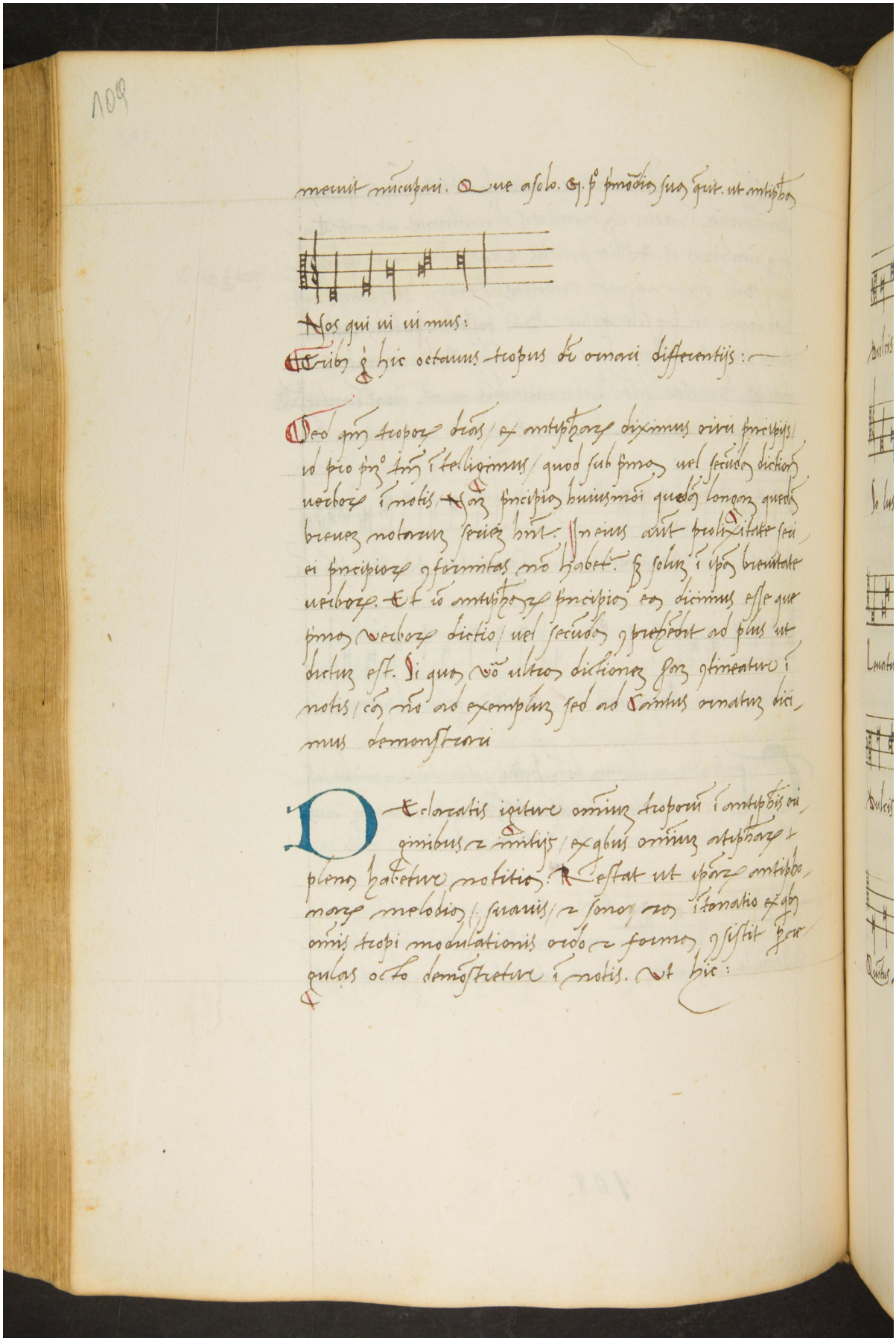

109

meruit nuncupari. Que a solo. G. p̄ modos suos fuit. ut antiphon

Nos qui ui uimus:

Cuius g̃ hic octauus tropus de omni differentijs:

Ideo qm̃ tropos dixi/ et antiphonas diximus ouiu principijs/ id pro p̄ tm̃ intelligimus/ quod sub primo uel secundo dictionum uerborum in notis. Nam principio huiusmodi quedam longam quedam breuem notarum series habet. Finem aut prolixitate sui ei principio formitas non habet. g̃ solum in ipsa breuitate uerborum. Et id antiphonae principio eo dicimus esse que primo uerborum dictio/ uel secundo proprie ad plus ut dictum est. Si quos uero ultimo dictionum fore gtineatur in notis/ eos non ad exemplum sed ad finitus ornatus dici mus demonstrari

Declaratis igitur omnium troporu in antiphonis ou ginibus et finitis/ ex quibus omnium antiphonarum plenam habetur notitia. Restat ut ipsorum antiphonarum melodia. (. suauis/ et sono) non intonatio ex qua omnis tropi modulationis ordo et forma consistit per quas octo demostretur in notis. Ut hic: